

Livet er mer ...

Tips om personer som er engasjert i aktiviteter eller har hatt opplevelser som ikke er relatert til legeyrket, sendes tidsskriftet@legeforeningen.no

Helt til skinnenet

– Ting må skje litt fort. Pøtearbeid er ikke noe for meg, derfor er symaskin så flott, sier Helge Svendsen i Kristiansand. Den pensjonerte kirurgen kler opp seg og familien i selvsydd skinnklær.

«Helge kunne alt. [...] da han kom i tenårene, dette var i krigens dager, sydde han om en gammel frakk som hadde vært brorens. Han vrenget hele frakken så den så ut som ny,» skriver grafiker Reidar Rudjord i sin biografi.

Helge Svendsen ler når han leser barn- domsvennens memorering. 72-åringen har hatt synteressen i alle år. I ungdomsårene var han fascinert av morens symaskin, og i studietiden sydde han seg både skjorter og bukser. Skinnhobbyen kom tilfeldig med et funn av en symaskin for 12 år siden. Den har fått mer tid etter at han for to år siden pensjonerte seg, etter en lang karriere som revmakirurg ved sykehuset i Kristiansand.

Sine to industrielle symaskiner har han fått tak i på auksjon. Den beste kjøpte han på sykehusets sommerauksjon for fem år siden. Fra tjeneste på psykiatrisk avdeling har den gode gamle Bernina-maskinen fått nytt liv i Svendsens kjeller. Den syr lett gjennom tykke stoff. En pasient skaffet en del lærkapp og skinnbiter, og dermed var han i gang.

– Da var det bare å sette sammen bitene, sier Helge Svendsen og viser frem vesker, klær og et flott sjakkbrett av lyst og svart skinn.

Den ene vesken er diger og har vært med den yngste sønnen hans på seilas om bord i en frakteskute over Stillehavet. Ellers er det blitt mange luer og hatter, så mannfolk i familien er godt forsynt. Damene får håndvesker.

– Det kan være greit å ha med noe sånt i stedet for en blomst når man skal på besøk, sier skinnmesteren.

Jeg fant, jeg fant

Svendsen er en moderne Askeladd. Han stikker ofte innom loppemarkeder og Fretex-butikken i byen for å finne nye skatter. På et loppemarked Frelsesarmeen arrangerte, fant han en eske full med glide- låser. Prisen var en krone per stykk. Svendsen spurte hva prisen var for hele kassen, og for 30 kroner kunne han ta med seg 300 glidelåser hjem.

– Mange av dem var rosa og måtte farges mørkeblå, men fremdeles har jeg glidelåser, forteller han.

Også flere andre skatter har kommet fra loppemarkeder, blant annet en haug med små tannlegebor.

– De er flotte til inngravering når de settes i et lite bor, sier han og viser frem både det og de praktiske løsningene han har ordnet for store trådsneller. Enden på en teltstang er festet på en liten plankebit, og der står en 500-meterssnelle godt fast.

Hele huset er fullt av praktiske små løsninger. Døren til rommet til Hedda, familiens hund, har fått en stor og god lufteluke skåret ut, godt over hoppehøyde. Til sjakkbrettet har han laget et eget hult bord som rommer sjakkbrikker.

– Man må tenke litt som i kirurgien. Det er som å finne gode løsninger på vanskelige proteser, sier han.

Fornøyd kone

– Min kone kommer gjerne til meg og spør om jeg kan skifte en glidelås, sier Svendsen med et smil.

Og hun har all grunn til å være fornøyd. Da barna var små, sydde han olabukser og reparerte klærne. Også barnebarna har hatt glede av bestefars syevner.

– Men da barnebarnet fylte ti, gikk han over til noen jeansmodeller som var vel kompliserte for meg, sier skredderen.

Det mangler ikke på arbeid likevel. Han er glad i gode ideer og egne patenter.

– Det morsomme er å lage ting som fungerer, sier Svendsen.

Han må konsentrere seg når han sitter og syr, og arbeidet foregår i eget arbeidsrom i kjelleren. Ensomt blir det ikke.

– Vi bodde veldig avsides da jeg var barn. Jeg lekte mye alene og eksperimenterte med fikse løsninger. Fremdeles trives jeg med å holde på alene og synes det er godt.

På en god dag kan han lage to vesker, men jakkene tar tid. Den flotteste jakken har han laget til sin kone. Lårlang, med

Jakke til ektefellen, sjakkbrett og vesker. Små biter og en symaskin gir fantastiske resultater fra Helge Svendsen. Foto Astrid Marie Lavoll-Nylenna

dobbelt skinnstykke i ryggen, skikkelig foret og med doble lommer. Det arbeidet tok over tre uker.

Fremdeles er lageret av skinnbiter stort. Sirlig sortert etter kvalitet og farge, er bitene klare for Svendsens nye prosjekter.

– Jeg får aldri tid til å kjede meg. Men jeg passer på at bikkja får en tur ut hver dag.

Astrid Marie Lavoll-Nylenna

Medisinstudent
Universitetet i Oslo